

GORENJEJEC

Političen in gospodarski list.

Izhaja vsako soboto zvečer. — Stane za celo let 24 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za druge države stane K 5 60. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje za petilvrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat primeren popust.

Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Nikar predaleč!

Že dolgo ni ljubljanski «Slovenec» tako veselih uric, kakor zadnji ponedeljek, ko je poročal o obnemem zveze sokolske zveze. Na tem obnemem zboru se je pokazal pri politvi staroste hud in dobro organiziran odpor proti kandidatu, ki ga je dvignil na ščit odbor ljubljanskega Sokola. Po hudi debati, o kateri pa docela ne smemo trditi, da se je vodila na posebni stvarni višini, je bil z ogromno večino izvoljen «štajerski» kandidat dr. Ravnihar proti «ljubljskemu» kandidatu dr. Murniku. To izvolitev je sprjela manjšina na ta način, da je hrupoma zapustila dvorano, v javnosti pa se boj zdaj nadaljuje; volitvi se podtikajo motivi, ki po našem mnenju niso utemeljeni, ki pa zanj zdato škodovati sokolski in slovenski stvari.

Trdi se, da praznuje s to izvolitvijo klerikalizem svoj vhod v sokolstvo. Za dokaz navaja se, da je nekdo na Štajerskem rekel, da naj bo Sokol tak, da bo duhovščina z njim zadovoljna, in da si «Slovenec» v selja mane roke, ko poroča o zadnjem obnemem zboru. Izjaviti moramo, da ti in taki argumenti za nas niso prepričevalni in da bi bilo zelo nevarno tako resno in važno stvar, kot je slovensko sokolstvo v zvezo spravljati s takimi dokazi. Posebno «Slovenec» bo večkrat prinašal taka poročila «iz sokolskih krogov», če bo videl, da se v javnosti smat-

rajo za resne in so sposobna širiti razpor v sokolskih vrstah.

Trdi se, da «Sokol» ni politično društvo. To je popolnoma resnično. Ali zakaj pa ga tako iz srca sovraži naša duhovščina? Zato, ker po svojih pravilih, po svojem nastopu, po svojem naziranju in delovanju, upliva vzbujevalno na mase ljudstva in je vsled tega eden najvažnejših faktorjev v našem družabnem življenju in vsled tega tudi v naši politiki. Noben sokolski odbor se ne peča s politikom, ali vse sokolsko delovanje pride samoobsebi v korist tisti stranki, katere nazore propagira med ljudstvom. In zato ga ubija klerikalna stranka. Zaradi tega z besedami, da Sokol ni politično društvo, da se nosi politika med Sokole, ni nič povedanega, naj jih rabi «Slovenec», kar se je večkrat pripetilo pred usodepolnim obnemim zborom, ali pa »Slovenski Narod«, ki jih rabi po obnemem zboru. Vsak slovenski Sokol ima svoje politično prepričanje, ali če stopi v telovadnico, ali nastopi javno, se čuti le Sokola in ne kot privesek kake stranke. Ima pa vsak svoje politične nazore, in ker si pri sedanjih organizaciji in pri sedanjih statutih klerikalnega Sokola sploh misliti ne moremo, je popolnoma naravno, da sokolsko delo pride v korist naprednim strankam. Da bi pa bila zadnja volitev dokaz, da se je zajedel črv v zdravo delo slovenskega sokolstva, o tem nismo prepričani. Mi smo mnenja, da napredna stranka reže v lastno meso, če

pri tem povodu izdaja parolo, da je Hanibal pred vrati, ali govori celo o ločitvi. Zaradi tega pravimo: nikar predaleč, in nikar iskati vzrokov tam, kjer jih ni.

Kakor čujemo, so šli vsi delegati kranjskega mesta v boj za dr. Murnika. Mi jim zaradi tega nič ne očitamo. Niti na misel nam ne pride, ne priznavati izvanrednih, nedosegljivih zaslug, ki jih ima dr. Viktor Murnik za slovensko sokolstvo. Ali on je deloval za sokolsko idejo iz notranjega prepričanja, iz prepričanja, da s svojim delom pospešuje sveto slovensko stvar in do zadnjega trenutka mu menda ni prišlo niti na um, zahtevati dostojanstvo starosta zveze kot nekako plačilo za svoje delo, vsaj je vendar sam izjavil, da je prevzel kandidaturu le nerad in proti svoji volji. Tudi mi smo mnenja, da se dr. Ravnihar glede zaslug za sokolstvo ne more primerjati z dr. Murnikom. Ali priznati se mu vendar mora, da je že dolgo vrsto let vstrajen, dosleden in odločen delavec v sokolskih vrstah, in vsaj tega bi mu noben Sokol, ki nekoliko globokeje vidi, ne smel očitati kot napako, da je predsednik «Akademije». Mi smo celo mnenja, da je delo društva «Akademije» tudi nekako sokolsko delo, samo v drugem tiru in z drugimi sredstvi. Nekaj pa je, kar naj bi se tu uvaževalo v prvi vrsti. K obnemem zboru so prišli delegatje iz vsega slovenskega ozemlja. To so sicer večinoma mladi, ali brez izjeme zavedni ljudje. To ni bil shod, ki bi se dal primerjati pri-

PODLISTEK.

Poslednja učna ura.

Mirno tiktaka na steni stara ura. Na klopi pri peči sedi pes in zraven njega malomarno čepi mačka. Tik obch pa sedi za kolovratom s povešeno glavo starka in prede. Njen stari, dobri obraz je ves izsušen in podoben jabolku, ki je bilo čez zimo spravljeno v omari. In beli lasje so videti izpod bele rute še bolj beli, kakor so v resnici. Jasne, pametne oči pa gledajo daleč, daleč v daljavo, medtem ko so velika očala zlezla na konec nosu.

In tako tiho in mirno teko ure. Četudi časih starka po ves dan ne izpregovori, vendar ji ni dolgčas. O, v tej glavici spava tako mnogo spominov, da mnogokrat globoko vzdihne.

V mladih letih je ostala vdova z malo hčerko. Ko je imela hčerka dvajset let, morala je v mesto služiti. Tam se je mladi in neizku-

šeni zgodilo, kot mnogim drugim. Umrla je v otročji postelji in zapustila stari materi maledga, nedolžnega črvička.

Vso svojo ljubezen je prenesla sedaj starka na otroka. In skoro vesela je delala sedaj, samo da bi mali ne tpeel pomanjkanja, da bi srečen in vesel dorastel.

Hotela ga je imeti velikega in močnega, svojega «fantička», pa tudi modrega. In nič ni bilo zanjo veselejšega, — ko je hodil v šolo, — kot ko ga je videla zvečer pri luči izdelovati šolske naloge. In kako hitro je pisal! Le pomislite! Ona pri svojih 60 letih ni znala ne brati ne pisati, mali s svojimi par leti pa je bil že «prvi» v svojem razredu. In ko je dorastel in že zaslužil, je pustila delo, in če jo je soseda nagovorila: «Mamica, vam je pa dobro! Komaj vstanete, pa imate podelano», je vesela odgovorila: «Da, sedaj počivam!» Pa ni bilo brezdelje, ki jo je delalo srečno. Bila je srečna, da je mogla reči, po tolikem pomanjkanju, po toliki prestani bedi: «Tudi

jaz imam koga, ki skrbi zame, tudi jaz ga imam, ki me varuje v starosti!»

Tako so tekla leta. In prišel je dan, ko je «fantiček» moral k regimentu. Sedaj je bila ženica zopet potrta. Vsa žalostna, vsa pobita spustila je roke v naročje in jokala tiho brez konca . . . «Ali, mamica», ji reče nekega dne učitelj, ki jo zaloti nekda, da se ni imela časa, si obrisati oči, «ali, mamica, kdo bo vendar tako žalosten! Saj pride še nazaj. Ti meseci, ki jih ima služiti, hitro minejo.»

Starka počasi vzdigne glavo.

«Hitro minejo?! V moji starosti nič ne mine hitro. Imam jih že blizu sedemdeset!»

«No, in kaj potem?»

«Da, in potem: ne samo radi tega! Ko bi že znala brati in pisati, bi mogla brati njegova pisma in mu pisati!»

«Pa saj vam bo pisal! Jaz vam bom pa prebral njegova pisma in vi mi boste vaša narekovali.»

Sedaj je nehala jokati.

zorom pri volitvi kakega kmetijskega deželnega poslanca. In sedaj, ko je govorila večina jasno in odločno, bi bil za Ljubljančane le dokaz zrelosti in močatosti, če se kot manjšina podvrže večini. Toliko zdrave življenske sile smemo pristejati vsem sokolskim društvom, da bodo izdajalskega črva, če bi se pokazal v njihovi sredi, vrgli z elementarno močjo od sebe, to pa, kar se je dosedaj zgodilo, bi ne smelo biti povod za medsebojno klanje.

Nietzsche pravi sicer, da ni nič lepšega na svetu, kot močna volja, ali mi želimo, da bi se pri tej sokolski praksi obrnila moč te volje na zunaj in ne na znotraj. Večina slovenskega sokolstva je izrekla svojo voljo, ta naj se respektira in nikdar naj se ne izgubi izpred oči, da, če trpi sokolstvo, trpi slovenska stvar. Zato kličemo še enkrat: nikar predalec!

C. kr. kmetijske družbe kranjske delovanje l. 1904.

Konec.

Svinjerejo je družba, kakor doslej običajno, pospeševala z oddajo čistokrvnih plemenskih prešičkov, velike, bele angleške pasme, ki so se nadobavili iz priznanih rej. Oddajali so se s pomočjo deželne podpore po nižini cen. Oddalo se je vsega skupaj 122 plemenskih prešičkov. To delovanje družbe ima najboljše uspehe, pri čemer družbo podpira še dejstvo, da je ogrsko-hrvaška meja pri uvozu prešičev skoro vedno zaprta. Naši kmetovalci so vsled tega prisiljeni prešiče doma rediti, vsled česar denar, ki je poprej šel na Hrvaško, doma ostaja, in ker se za plemo rabijo večinoma zlahni mirjasci, zato prešičja reja pri nas v zadnjih letih glede dobrote kakor množine prav povoljno uspeva. Kranjska dežela je poprej rabila do 60.000 hrvaških, oziroma ogrskih prešičev, a sedaj ima že doma tako prešičjo rejo, da zadostuje svoji potrebi in izvozi ter dobi iz imenovanih dežel le še kakih 5000 prešičev na leto.

Konjerejo je pospeševal samostojni konjerejski odsek, ki je skoro popolnoma ne-

odvisen od družbe in deluje vseskozi v sporazumu s c. kr. žrebčarsko postajo. V tem letu je konjerejski odsek svoja pravila izpremenil, svoje delovanje je postavil na širšo podlago ter je spopolnil odsekov odbor z zastopniki iz vseh delov dežele.

Pospeševanje čebelarstva glavni odbor v svojem področju ni gojil, temveč je prepustil to delovanje «Slovenskemu čebelarstvem društvu», ki jako marljivo deluje. To društvo marljivo prireja čebelarke shode po vsi deželi, izdaja pesebene čebelarke strokovni list ter šteje danes že nad tisoč udov. Glavni odbor je društvu za leto 1904 izposloval 1500 kron državne podpore in za prihodnje tudi prispevek za prirejanje čebelarških tečajev.

Za pospeševanje ribarstva na Kranjskem skrbi okrajni ribarski odbor v Ljubljani, ki mu je družba za leto 1904 izposlovala 1000 K državne podpore.

Največjo važnost je glavni odbor pokladal na kmetijski pouk, ker smatra strokovno naobrazbo naših kmetovalcev za temelj vsemu kmetijskemu napredku. Glavni odbor je prepričan, da se ima zahvaliti na svojih znatnih uspehih največ intenzivnemu kmetijskemu pouku, ki je na Kranjskem tembolj potreben, ker nimamo visoko naobražene kmetijske inteligence, ki bi s požrtvovalnostjo dajala vzorne praktične zglede za preproste kmete. Razen pouka v družbeni podkovski šoli in v gospodinski šoli, ki jih ima glavni odbor v svoji oskrbi, se je za kmetijski pouk skrbelo ustrnim potom in s pomočjo tiska. Oba potovalna učitelja, ki sta prideljena družbi, in pa deželni potovalni učitelj za vinstvo, ki vedno deluje v soglasju z družbo, so imeli v letu 1904 na stotine kmetijskih predavanj, vsled česar so bili udje in kranjski kmetovalci sploh v neprestani dotiki z družbo. — Z družbenim glasilom «Kmetovalcem» je glavni odbor redno deloval za razširjanje kmetijske znanosti ter je v letu 1904 izdal dva snopiča svoje «Kmetijske knjižnice» in sicer: «Navodilo kako je sestavljati poročila o letini» in «Sosedna Razumnika prešičjo rejo». Letošnje leto izda družba štiri nadaljne snopiče te knjižnice, in sicer: «Sosedna Razumnika gove-

— O ne, smejal bi se mi! — Smešno pri moji starosti! — — — No dobro! Naučim se sama!

In šla je v mesto in postala vsa rdeča, ko je zahtevala v prodajalnici abecednik in tablico.

Domov priselši, je zaprla okna in vrata in pregledovala svoje dragocenosti. In kakor mali učenčki — abecedarji veselila se je teh nerodnih črk.

In pridno, s stisnjenimi ustnicami, je sedela in drgnila s črtalnikom po tablici.

Nekdo je pred vrati. — Sramežljivo skrije abecednik in tablico in sede k peči na navadni prostor. Od časa ko je bil «fantiček» pri vojaki, se je namreč zopet oprijela starega dela, pa ni več delala z veseljem.

Kmalu je znala razločevati vsa ta čudna znamenja in jih načrkati na tablico. Izkušala jih je tudi vezati in zlogovati, in glej! — slo je.

Tako sta minuli jesen in zima. Začetkoma potrpežljiva, mudilo se ji je, ko se je bližala pomlad.

Rekla si je: «Če še dolgo ne boš znala, bo preje nazaj, kot boš znala brati.»

doreja», «Kmetijsko poučno potovanje v Švico», «Mlekarsko knjigovodstvo» in «O užitnini od mesa in vina v odprtih krajih». — Kot novo je glavni odbor leta 1904 uvedel poučna potovanja v dežele, koder morejo kmetovalci videti dejansko izvrševanje umnega kmetovanja. Priredilo se je «I. poučno potovanje kranjskih kmetovalcev v Švico», pod vodstvom pristava kranjske kmetijske šole na Grmu g. Rohrmanna. Tega potovanja se je udeležilo 39 udeležencev. Da je bilo mogoče to potovanje prirediti, se je v prvi vrsti zahvaliti slavni kranjski hranilnici, ki je v ta namen naklonila izdatno podporo. — Veliko zanimanje za taka poučna potovanja je glavni odbor privedlo do sklepa, vsako leto prirediti po eno poučno potovanje, in za leto 1905 se je sklep tudi že izvršil, in sicer s potovanjem na Štrjersko. Udeležencev je bilo nad petdeset, in sicer brez vsake podpore. Posledica teh potovanj se že sedaj kaže, kajti preosnovanje naših nepriljubljenih hlavov v umno prirejane, se je pričelo vršiti ravno vsled teh potovanj.

Razen tega, kar smo doslej navedli o družbenem delovanju, moramo še omeniti natančno deželno statistiko o letini, ki zahteva eno konceptno moč izključno skozi tri mesece. Družba je nadalje na poziv c. kr. kmetijskega ministrstva, c. kr. deželne vlade in deželnega odbora izrekla svoje mnenje o mnogih vprašanjih, zadevajajočih kmetijstvo. Iz svojega nagiba pa je omenjenim visokim uradom podala važnih nasvetov glede deželne kulture ter se je v več slučajih s predlogi obrnila na državni zbor, oziroma na dotična ministrstva.

Iz tu podanega letnega poročila je posneti vsestransko delovanje glavnega odbora in prid kranjskemu kmetijstvu, in glavni odbor lahko z mirno vestjo trdi, da je vse storil, kar je bilo mogoče v razmerju s svojimi gmotnimi in fizičnimi silami. V ne posebno povoljnih razmerah naše družbe se mora pridobitev nad 6000 udov, rešitev 24.656 poslovnih števil v pisarni, promet 400 vagonov gospodarskih potrebsčin, denarni obrat 480000 K in poleg tega še popisani intenzivni kmetijski pouk ter obširno literarno delovanje na kme-

Izpraševala je otroke, ki so šli iz šole, in nekega dne je opazila pri enem, da ni znal kaj več kot ona.

«No, moj mali! Sedaj boš pa kmalu znal brati!»

«O, da! Gospod učitelj so rekli, da bom do konca leta že dobro znal.»

Bilo je v aprilu! . . . In septembra pride «fantiček» domu! — Sedaj se pa treba učiti! — —

Nekega dne, ko sedi vsa zamišljena pri učenju, se odpro vrata in notri stopi učitelj. Tiho, nepremično jo opazuje čez ramo. Pa, kakor bi čutila njegove poglede, se obrne. Zakrikne in hoče skriti abecednik in tablico. «Ali, mamica, zakaj skrivate? To je pa lepo! Pa zakaj mi tega ne poveste? Ali se hočete dalje z menoj učiti?»

In od takrat je hitreje napredovala. Kmalu je znala kratke stavke brati. In kakor hitro je minula šola, je bil učitelj vsak večer pri nji.

«Mamica, rekel je kmalu, «vi ste moja najboljša učenka. Kmalu me ne boste več potrebovali.»

tijskem polju smatrati za prav veliko delo. Vsa tu navedena števila, ki so jasna merila za družbeno delovanje, bi pa bila brezpomembna, če bi ne bilo zaznati tudi vspeha. Omenjeni novi dohodek od mlekarstva, razširjena govedoreja in prešičjareja, vsakoletni večji pridelek vsled porabe umetnih gnojil i. t. d. pomenja povišanje dohodkov kranjskega kmetovalca na leto za več milijonov kron, za družbo pa velepomemben uspeh. Dohodke kmetijstva povišati, je glavno sredstvo za rešitev našega, gmotno propadajočega kmetijstva; zato je bilo in bo vodilo glavnega odbora: nepristransko delovati v tem smislu.

Dopisi.

Iz Rateč na Gorenjskem. Strašna usoda je zadela gorenjsko vas Rateče; do tri četrtine jo je vpepelil grozen požar v noči od 29. do 30. septembra. Okoli polenajste ure ponoči je zažarelo nebo v nepopisnih barvah, gorenjski velikan Mangart in njega sosedja strma Ponca in drugo gorovje je bilo razsvetljeno kot od zahajajočega solnca, iz srede vasi pa so se valili oblaki dima in svigali plameni visoko proti nebu. Grozen pogled! Obupni krik nesrečnih žen in mater, jok nagih otrok, pokanje usedajočih se streh in tramov, prasketanje ognja, mukanje živine in trombe bližajočih se požarnih bramb so pretresale ozračje, a ogenj pa se je širil dalje in dalje. Vrli požarniki iz Trbiža, Kranjske gore, Bele peči in Dovjega, ki so prihitali z občudovanja vredno hitrostjo na kraj nesreče, so se trudili z nadčloveško silo, da vsaj deloma omeje požar. Tudi čili Poljaki — lovci iz Trbiža — so prihitali s svojimi oficirji na čelu ter delali brez odpočitve in jela nad 24 ur, česar se bo nesrečno ljudstvo vedno hvaležno spominjalo. Vzlic vsemu naporu so vendar upepelili razjarjeni plameni nad 50 hiš z gospodarskimi poslopji in sedaj obupuje nad 400 ljudi brez strehe, živeža in obleke — rešili so golo življenje. Škoda se ceni na 400.000 kron. Srce se krči človeku pri pogledu na to bedo. Skrbni kmet joka ob izgubi rodne hiše, lepe živine in poljskih pridelkov, nesrečne matere nimajo skorjice kruha za svoje črvičke in toplih krile, da bi

Nekega dne ji prinese pismonoša pismo. S težavo prebere ženica naslov: «Naj prejme gospa Bregar, Lušje.»

Zadovoljno se nasmehne: «Že znam brati!. Znam brati . . . Ah, kako sem neumna, to vem vendar že vse na pamet, kar stoji tu gori . . . Ali pa razumem tudi ono, kar je notri?»

Nepotrpežljivo pretrga kuverto, nasadi očala in poravna nekoliko zmečkano pismo. Na levi zgoraj v kotu sta bili tiskani besedi «vojaška bolnišnica».

Ker je obrnila vso pozornost na zlogovanje, je čisto pozabila pomen besedij. Ostalo je bilo pisano s krepkimi potezami in še težje za prebrati. In zopet je izstokala, zbravši vso pazljivost:

«Cenjena gospa! Z globoko žalostjo Vam moram naznaniti, da je infanterist Bregar od 54. regementa včeraj zvečer umrl . . .»

Starka se pogladi z roko po očeh. Nerodno sestavljeni zlogi niso imeli zanjo skoro nikakega pomena. Pa ena beseda je bila, ki jo je ostrasila — umrl — umrl —

jih varovale ostrega vetra, vse — vse je uničeno, domovja, obleka, živila, tudi dokaj živine — a gorovje se odeva v belo obleko. Do vas, ki ste že čutili razdajajočo silo razjarjenih elementov, se obračamo in do vas, ki bivate pod lastno streho ter kličemo: «Usmilite se nas!» — Tudi najmanjši dar v denarju, obleki živilih, olajšal bo izdatno našo bedo. Županstvo in pomožni odbor. Darove se prosi naslavljati na adresu J. Jalen, Rateče (Gorenjsko).

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani vsem svojim podružnicam in častitim somišljenikom.

Prva slovenska domača pivovarna «G. Auerjevi dediči v Ljubljani» je sklenila z našo družbo pogodbo, glasom katere se je zavezala, da bode od vsakega zvarjenega hektolitra piva gotov prispevek plačevala naši družbi.

Že danes je naši družbi zagotovljen lep stalen dohodek iz prodaje tega piva, ki se bode varilo le naši družbi na korist. Le-ta prispevek se bode pa lahko podvojil in potrojil, ako bodo vse naše podružnice, vsa slavna narodna društva, vse naše častite somišljenice, vsi naši cenjeni podporniki storili tudi tu svojo narodno dolžnost.

Da je pivo, katero obeta lepe dobičke naši družbi, v resnici dobro, res tako, da lahko vzdrži z vsemi tujimi izdelki, dokažemo najlažje, ako navedemo priznanja, s katerimi je bilo to pivo dosedaj odlikovano. Evo jih dobesedno:

I.

Concours Culinaire d' Alimentation et d' Hygiene (Jardin des Tuileries Paris 1904): najvišje darilo «grand prix», častno diplomu in veliko zlato kolajno.

II.

The International Sports and Games-Exhibition (Crystal Palace, London 1904): «grand prix», častno diplomu in zlato kolajno.

III.

Exposition Universelle de Liege 1905 (svetovna razstava v Lijecu [Lüttich], katere so se udeležile največje pivovarne): srebrno kolajno.

Zopet vzame pismo v roke in sedaj bere zopet že bolj vajena pisave:

«Cenjena gospa! Z globoko žalostjo Vam moram naznaniti, da je infanterist Bregar včeraj zvečer umrl — —»

Hipoma skoči kvišku . . . O Jezus! O moj Bog! — — S tako silo je skočila pokonci, da je zletel abecednik v ogenj, na ognjišču in tablica padla na tla in se razbila . . .

Potem omahne nazaj na stol. Z očmi srepro uprtimi v daljavo, sskremženim obrazom zmečkajo prsti pismo kakor v krču. Vse se suče okoli nje — —

Učitelj, ki je ravno prišel in jo videl od zadaj na stolu sedeti, zakliče veselo: «He, mamica! Ho, kaj lenarite? Na delo — — Na delo! Učiti se morava!» Ona pa mu jokaje pomoli pismo in reče: «O gospod učitelj! — — — Zdaj ni več — — treba — — Znam brati — —»

Mirno tiktaka na steni stara ura. Na klopi pri peči sedi pes in zraven njega malomarno čepi mačka in gleda z napol zaprtimi očmi v ogenj. Starka pa sedi pri ognju in joka — —

Kakor pa to pivo konkurira glede kakovosti, prav tako pa tudi konkurira glede cene napram sovrstnim tujim izdelkom.

Komu ni znano, da podpirajo tujejezične pivovarne nam nasprotna društva, in vsakdo, ki širi danes pivo takih tujih pivovaren, koplje lastnemu narodu grob, ker neposredno podpira nam nasprotna društva.

Dolžnost vsakega zavednega Slovencega pa je, da podpira obrambno društvo slovenskega naroda — našo družbo, katere troški naraščajo od dne do dne. Greh je pa njegov, če s slovenskim denarjem podpira tuja obrambna društva, kojih delovanje hoče uničiti naš slovenski rod.

Kdor podpira našo družbo tem načinom, da rabi le blago, ki je naši družbi v korist, — ta ne potroši radi tega niti vinarja več, zagotovi pa naši družbi stalnih dohodkov.

Ker sklepajo gg. gostilničarji pred novim letom navadno s pivovarnami svoje pogodbe za prihodnje leto, obrača se podpisano vodstvo do svojih cenjenih podružničnih načelstev s prošnjo, da poverijo enemu izmed svojih čč. mandatarjev, oziroma mandataric nalogo, da vpliva na gostilničarje v svojem okraju, naj se odločijo le-ti za to, da bodo doslej točili le ono pivo, ki je naši družbi v korist.

Obenem pa se pozivljemo do vseh slav- nih narodnih društev, do vseh cenjenih rodoljubov in do vseh zavednih slovenskih gostilničarjev, da uvažujejo to našo prošnjo ter ji povsod pripomorejo do uspeha.

Domorodne gostilničarje pa prosimo še posebej, naj se pri sklepanju novih pogodb glede zalaganja piva za prihodnje leto ozirajo v prvi vrsti na tvrdko «G. Auerjevi dediči, pivovarna v Ljubljani», ki je zadnje čase tudi zelo povečala svojo pivovarno in jo opremila z najmodernejšimi in najboljšimi stroji in ki se bode vsikdar radovoljno odzvala po svojem zastopniku na cenjena povabila, oziroma naročila.

Tržiške novice.

Dolgo časa že bijemo v Trziču boj radi nemških napisov na šoli, na c. kr. davčnem uradu in na poštinih pečatih. Vse naše pritožbe po časopisih niso izdale nič: na eni strani stiska država, na drugi strani pa imamo uradnike, ki imamo v nepristranosti jako čudne pojme, ali pa teh pojmov sploh nimajo. Eden teh je c. kr. poštni upravitelj g. Zelenka. Ta mož je rojen Poljak in vendar se je vrgel nemški kliki in Trziču popolnoma v naročje. On trobi ravno tako v Gassner-Mallyjev rog, kakor njegov kolega in «Urgermane» Schifferer, ali pa žalostni učitelj Miklič, katerega po zanjih brcah v «Gorenjcu», glava boli; on — Zelenka — tuli svoj «heil» in poje «Die Wacht am Rhein» ravnotako, kakor Nemeč iz rajha, za slovenske pritožbe glede poštinih pečatov nima ušes, dasiravno so njegova pravej velika. In zakaj vse to? Ej, gospod urednik, iz same «poštenosti» in «nepristranosti», kateri pa meri g. «ferboltar» po maselcih, vrčkih in četrtingah, ki padajo od bogatih miz gg. Gassnerja in župana Mal-lyja. In v tej svoji nepristranosti se ta go- spod za «Kranerje» sploh ne zmeni. «Minderwertig!» Parkrat že smo ga prijeli po časopisih radi poštinih pečatov, a odgovora ni imel drugega kakor, da je sedaj še stari

pečat (samonemski) dober, kakor hitro se pa ta izrabi, da naroči dvojezičnega. To naj bi bil seveda dovtip! A mi Slovenci izmislili smo si še boljši dovtip. Prišel nam je poštni pečat od leta 1879 v roke in tedaj — čujte in strmite! — tedaj so bili poštni pečati dvojezični: «Neumarkt-Tržič». Torej v času, ko razen treh, štirih nihče niti vedel ni, kaj je pravzaprav Slovenec, takrat so imeli dvojezične poštne pečate; sedaj pa, ko Slovenec gospoduje v Tržiču, sedaj naj bi bili zadovoljni s samonemskim pečatom? Ne boš, Jaka! In zato odposlalo se je ta teden sledeče: Koleka prosto po T. P. 44. g. Spomenica. Slavnemu ces. kr. poštnemu ravnateljstvu in Trstu. V državnih osnovnih zakonih zajamčena je vsem, v državnem zboru zastopanim kraljevinam in deželam ter v le-teh bivajočim narodom enakopravnost v političnih zadevah, šoli in jeziku. Temu idealnemu principu ustrezajo slavne c. kr. državne oblasti po svojih močeh, osobito, ako so višje oblasti opozorne na razne nedostatke od podrejenih jim uradov. Tudi v poštni upravi se je že marsikaj storilo v smislu državnih osnovnih zakonov, osobito se je odredilo skoro povsod, kjer prebivata dva naroda, da nosijo poštni pečati imena krajev v obeh jezikih. Osobito na Kranjskem se je to zgodilo povsod, kjer uradujejo pravični uradniki. Pri nas v Tržiču in okolici gospoduje nemško misleči gospod c. kr. poštni upravitelj Zelenka. Nikakor se nečemo spodtikati nad uradovanjem tega gospoda, katero upravlja on z vso uradniško skrbnostjo — to pa stoji, da on, kateri ne pozna slovenskega, ali kakor ga on imenuje «kranjskega» jezika, ne boče ugodil pravičnim zahtevam slovenskega prebivalstva v trgu Tržiču in okolici. Mimogrede omenimo, da je Tržič v pretežni, da ogromni večini slovenski trg, okolica pa izključno slovenska. Da pa nosijo poštni pečati Tržiča in okolice krajevna imena v obeh jezikih, pa ni samo v korist in pravična zahteva Slovencev, ampak veliko več v korist občnemu prometu. Več krajev je v Avstriji, ki se imenujejo «Neumarkt», več krajev «Tržič». Vendar pa je Tržič na Gorenjskem edini, ki je identičen s «Tržič-Neumarkt». (Primeri: Monfalcone-Tržič, Neumarkt-Nov, Neumarkt-Nov, trg i. t. d.) V občno korist je torej prošnja podpisancev: Slavno c. kr. poštno ravnateljstvo v Trstu blagovolji odrediti, da bodo posehmal nosili poštni pečati Tržiča in okolice krajevna imena v slovenskem in nemškem jeziku ter izdati v to potrebna naročila. V Tržiču meseca septembra 1905. To spomenico podpisalo je osemdeset odličnih meščanov-posestnikov, trgovcev in obrtnikov. Samoobsebi se razume, da bi bili lahko nabrali desetkrat toliko podpisov, a preveč se nam ni zdelo potrebno, in drugič smo nalašč izbrali samo posestnike in trgovce in to premožnejše, da pokažemo, da nismo v naši borbi proti oholim Nemcem csamljeni, temveč da stoji za nami ves boljši Tržič. Seveda se je pa dobilo par kukavic, ki spomenice niso hoteli podpisati. Za danes zamolčimo še njihova imena, a povemo jim, da to porabimo pri prvi priliki. Enega pa ne smemo izvzeti, človeka, ki je sicer tako malenkosten, da bi se mi niti ne pečali z njim, če bi ne bil malo preveč nesramen. To je Gasper Kališnik, po domače

Skalne. To prismojeno človeče ne samo, da ni podpisalo spomenice, imelo je še to nesramno predrznost, da je zasmehovalo čislane in postenege moža, ker je podpisal ter mu očitalo nemške skorjice. Eno po tvojih sobastih čeljustih si zaslužil, Skalnek! Samo da veš, ti povemo, da dotični mož še nikdar niti ugriznil ni nemške skorjice, ti si pa že dosti slovenskih pojedel in dobre so bile. Ali razumeš?

Tedenski politični pregled.

Državni zbor je bil včeraj odgojen. Ta teden se je zbornica pečala z dogodki v Brnu. Včeraj pa se je vršilo glasovanje o splošni in enaki volilni pravici. Glasovalo je 155 poslancev za splošno in enako volilno pravico, 114 pa proti. Predlog bi moral dobiti dvotretjinsko večino.

Nemiri v Brnu. Dva shoda sta bila v nedeljo v Brnu, nemski in češki, proti češkemu vseučilišču. Za češko vseučilišče. Karih 30.000 Čehov je demonstriralo po ulicah. Prišlo je do spopadov. Ranjenih je bilo okoli 170 oseb. Profesorju nemške tehnike Velnerju so izbili oko. — Pred kolodvorom, ko so Nemci čakali svoje povablence, je že prislo do spopadov. Policija je bila vsa na nogah, vojaštvo je poseglo vmes. Tudi v Pragi so bile velike protinemske demonstracije. — Neki Pavlik je bil zaboden v Brnu od vojakov.

In pri nas? Društvo čeških trgovcev je sklenilo poslati vsem češkim trgovcem okrožnico, v kateri jih pozivlje, da od začetka leta 1906 dopisujejo z vsemi tvrdkami avstrijsko-ogrške države, osobito pa z dunajskimi, v češkem jeziku. To gibanje hoče razširiti omenjeno društvo tudi na Moravsko in Slesko. In naši trgovci? Najdemo slovenske trgovce, ki celo medsebojno občejujejo in dopisujejo v nemškem jeziku! A priti mora tudi pri nas do iste zavednosti in odločnosti. Slovenski trgovci, zgledujte se!

Sestanek hrvatskih poslancev na Reki. Na Reki so se 2. t. m. sestali opozicijski poslanci iz Hrvatske, Dalmacije in Istre, da se posvetujejo o političnem položaju na Hrvatskem ter da na drugi strani zavzamejo stališče nasproti ogrski krizi.

Goriški nadškof, mons. Andrej Jordan, je dne 4. t. m. umrl. Zadel ga je kap. V politiko se pokojnik ni mešal, zato je užival splošne simpatije.

Finančni položaj na Japonskem. Grof Okuma je povedal združenim trgovskim zbornicam, da so japonski državni dolgovi narasli do konca vojne na 2500 milijonov jenov (12.500 milijonov kron), za kar je treba plačevati na obrestih 150 milijonov jenov (750 milijonov kron), t. j. skoraj dvakrat toliko, kolikor so znašali državni dohodki pred vojno. Pred vojno je prišlo na osebo 4 jene davka, po vojni pa pride 12 jenov. Narodni dolg je znašal pred vojno za osebo 12 jenov, po vojni znaša 50 jenov.

Novičar.

Domžale. Poslanec dr. Ferjančič in tovariši so interpelirali ministra notranjih zadev glede domžalske afere naslednje: Vsled demonstracije ob slavnosti društva «Andreas Hofer» 1. junija t. l. v Domžalah na Kranjskem so se uvedle najdalekosežnejše preiskave, da bi se dobilo morebitne udeležnike, ki so

se baje pregesili zoper postavlo. Plen kazenskega sodišča je bil pa minimalen in je zadostno dokazal, da se je ta demonstracija izvršila v okvirju dovoljenosti. Kar se sodnijski oblasti ni posrečilo, to je učinilo politično oblastvo z uporabo vso samovoljno omogočujočega § 11. cesarske naredbe z dne 20. aprila 1854 državnega zakonika št. 96. Po tem paragrafu so bili med mnogimi drugimi obsojeni Janko Žagar, Franc Stele, Hinko Sax, Kristjan Spaniček in Antonija Osolnik, vsi prebivalci mesta Kamnik, v zapor od 24 ur do 4 dni. To pa le na podlagi same trditve, ki je v nekaterih slučajih navzoče službene osebe niso mogle prav nič potrditi in ji nekatere celo oporekale, da so namreč razgrajali ali kričali in klicali «Živio» in «Nazdar». Z začudenjem se moramo vprašati, kako se more smatrati glede takih dejanj in na temelju takšnih dogajanj dejansko stanje § 11. citirane naredbe, kateri paragraf kaznuje samo demonstrativna dejanja, s katerimi se izraza nezadovoljnost z vlado ali zaničevanje njenih naredb. Kje se je tukaj zgodila nezadovoljnost z vlado ali zaničevanje njenih naredb? Še več! Eden imenovanih je celo zapadel kazni, ker je, kot je njegova navada, pozdravil svoje prijatelje in znance z «Živio» in «Nazdar» in akoravno je, kot potrjuje protokolarično službeno navzoči okrajni komisar, uplival na njegovo prošnjo pomirjevalno na množico. In da se pritisne na stvar prav doobra pečat maščevanja, so bili zgoraj imenovani obsojeni brez izjeme v zapor, akoravno odrejujejo citirane naredbe za prestopke v prvi vrsti denarne kazni, akoravno je večina imenovanih doslej nekaznovana in akoravno je mogla proti nekaterim izmed njih priti v poštev zato in vsled njihovega poklica ter njihovega družabnega razmerja le denarna kazen. C. kr. deželna vlada je zavrgla pritožbo proti odlokom prve instance. Postopanje prve instance karakterizira pa tudi še okolščino, da sta dva Nemca, ki sta grozila množici s samokresoma in palicama in jo psovala, torej za čisto drugačne prestopke, našla milost pred to instanco in da se je enemu naložila le denarna globa, drugemu se pa znižala kazen zapora. Zahtevamo, da se pouči c. kr. vlada o postopanju iz aktov in vprašamo: «Kako zagovarja c. kr. vlada to samovoljno in pristransko postopanje svojih organov? Na Dunaju, 29. sept. 1905.

Ustanovni zbor slovenske sokolske «Zveze» se je vršil minulo nedeljo ob navzočnosti 119 odposlancev. Zborovanje je bilo viharno, zlasti pri volitvi. Nekateri so hoteli voliti dr. Ravniharja, drugi pa dr. Murnika kot starosta «Zveze». Slednji je dobil le 35 glasov, dočim je prvi prejel 82. Kot starosta zveze je bil toraj izvoljen z veliko večino dr. Ravnihar, kot prvi podstarosta dr. Treo iz Gorice, drugi dr. Karlovšek iz Celja, načelnikom pa Smrtnik iz Celja, ker je dr. Murnik odklonil načelnštvo. Zeleti bi le bilo, da bi ta razkol ne bil v kvar lepo razvijajočemu se Sokolstvu.

Naše uradništvo. Pod tem naslovom smo v zadnji številki našega lista priobčili uvodni članek, katerega je skoro doslovno ponatisnila včerajšnja tržaska «Edinost».

X. promenadni koncert se vrši šele prihodnjo nedeljo, ker je meščanska godba jutri angaževana za cesarjevo mašo tukajšnjega veteranskega kora, dalje za veselico požarne brambe v Stražišču in pa za koncert, katerega priredi tukajšnje slovensko bralno društvo povodom zaključka kegljanja na dobitke.

Za zglasitev črnovojnikov je za vse občine kranjskega političnega okraja določen 19. dan oktobra pri županstvih. Kdor je zadržan zglasiti se 16., se zamore zglasiti se 20. oktobra t. l.

Kegljanje za dobitke se zaključi jutri, t. j. 8. t. m. ter se obenem razdele dobitki. Kegljati se prične že ob 4. uri popoldne, zvečer ob 8. uri pa je koncert, pri kojem svira slav. meščanska godba na lok. Vstopnina h koncertu je za člane slovenskega brahega društva prosta, nečlani plačajo 40 v. Odbor.

Gasilno društvo v Mojstrani priredi v nedeljo 8. t. m. zvečer v gostilni «Šmirc» veselico s srečkanjem v prid pogorelcem v Ratečah.

K požaru v Ratečah. Goreti je začelo v hlevu posestnika Andreja Žerjava. Ogenj je nastal vsled neprevidnosti. Vsega je pogorelo okrog 100 hiš in gospodarska poslopij. Zgorela je tudi neka zenska v otroški postelji. Cesar je daroval iz svoje blagajne pogorelcem 10.000 kron.

Poljedelsko-bakterijološki zavod. Že delj časa se snuje na Dunaju velika akcija, ki si je naložila dolžnost z vso energijo in sredstvi delati na to, da se spozna vse živalske in rastlinske škodljivce. Sedaj pa namerava c. kr. poljedelsko ministristvo, kakor razodeva dopis na deželno vlado z dne 18. avgusta t. l., št. 15.319, to akcijo izpopolniti v organizacijo zakonite službe za obrambo rastlin ter je to nalogo že poverilo c. kr. poljedelsko-bakterijološki postaji za obrambo rastlin na Dunaju. Ker je z obrambo rastlin predvsem pravočasna naznanitev nastopanja rastlinskih boleznij največje važnosti, zato polaga c. kr. poljedelsko ministristvo na oživljenje službe zanesljivih poročil največjo vrednost. Zato se vabijo vsa šolska vodstva in županstva, da pristopijo službi poročil in torej delujejo v interesu poljedelstva. Smoter poročevalcev je posiljati bolne rastline in škodljivce poljedelsko-bakterijološki postaji za obrambo rastlin na Dunaj in poročati o vseh dvomljivih znakih kake rastlinske bolezni. Poročevalci se ob pristopu pouče, torej postane lahko vsak izobraženec; pristop naj se javi do 20. oktobra omenjeni postaji na Dunaju.

O kavi. Ponovljena podražitev kave, o kateri je razpravljajo tudi časopisje, je bila povod, da so se naše gospodinje precej bale podražitve vsakdanje kavnine pijače. Prej bi bila ta bojazen upravičena, toda odkar je uvedena Kathreinerjeva Kneippova sladna kava, ima ta tolkanj izražen okus zrnate kave, da se utegne obilo rabiti kot primes in daje tako moči, kakor se komu ljubi, uravnati vsakdanji izjatek za zajtrk in južino. Zrnata kava, ki draži živce, pa se tudi lako pogrša docela, zakaj zdrava Kathreinerjeva kava, vkuhana nekoliko močnejše, tekne izborna sama zase. Zlasti gospodinje, ki jim je do zdravstvene biaginje svoje družine, rajše pripravljajo Kathreinerjevo Kneippovo kavo čisto. Seveda je treba pri nakupovanju največje pozornosti, ker je edino Kathreinerjevi Kneippovi sladni kavi dana tako važna prednost, da ima okus zrnate kave. Vedno zopet poziknujejo občinstvo vabiti z vsakovrstnimi ničvrednimi «dodatki» za manj vredne posnemke, pa tudi kar oprazeno rž ali oprazen ječmen celo ob isti ceni priporočati za kavino primes. Seveda potem okus ne ugaja in s tem se

gospodinja zapelje, da dobi predsodek tudi zoper dobro sladno kavo. Zategadelj se v svoj prid ne bojte malega truda, da pri nakupovanju izrečno poudarjate ime Kathreiner in natančno oglejte vsak zavoj, ali je tudi res na njem varnostna znamka «župnik Kneipp» in ime «Kathreiner».

Gospodarstvo.

Tedenski sejm v Kranju dne 2. t. m. Prignalo se je 91 glav goveje živine, 5 teleta, 20 prašičev, 181 ovac in kozlov, 256 buš, 50 kg pšenice K 8-25, prosa K 7—, rži K 6-50, ovska K 7—, ajde K 7—, fižol ribničan K 12-50, koks K 13-50.

Mestna hranilnica v Kranju. V mesecu septembru 1905 je 314 strank vložilo 83.220 K 67 vin., 299 strank dvignilo 73.354 K 34 vin., 10 strank n se je izplačalo posojil 18.460 K — vin. Stanje hranilnih vlog 3.829.790 K 31 vin. Stanje posojil 2.114.328 K 25 vin. Denarni promet 325.346 K 65 vin.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu septembru 1905 je 234 strank vložilo 79.128 K 39 vin. 223 strank vzdignilo 75.685 K 72 vin. 25 strankam se je izplačalo posojil 21.700 K — vin., denarni promet 250.698 K 93 vin.

Okrajna hranilnica in posojilnica v Škofji Loki. V mesecu septembru 1905 je 92 strank vložilo 17.665 K 32 vin., 82 strank je dvignilo 20.813 K 69 vin., 3 strankam se je izplačalo posojil 2.640 K — vin. Stanje hranilnih vlog 632.921 K 72 vin. Stanje posojil 569.048 K 24 vin. Denarni promet 57.087 K 53 vin.

Mestna hranilnica v Kamniku. V mesecu septembru 1905 je 156 strank vložilo 62.232 K 95 vin., 100 strank dvignilo 37.442 K — vin., 9 strankam izplačalo se je hipotečnih posojil 12.260 K — vin. Stanje hranilnih vlog 1.348.824 K 68 vin. Stanje hipotečnih posojil 971.552 K 41 vin. Denarni promet 163.829 K 68 vin.

Dobavni razpis. C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da oddaja dobavo raznega materijala za leto 1906. Dobaviti bo med drugim tudi vrvarsko blago, usnje, stekleno in ščelarstvo blago. Natančnejši podatki o predmetih in množinah, kakor tudi ponudbeni vzorci in pogoji, se dobe pri gori navedenem ravnateljstvu (oddelek 4). Ponudbe je vložiti pri ravnateljstvu državne železnice v Beljaku in sicer najkasneje do 25. oktobra t. l. 12. ure opoldne.

Dobavni razpis. C. kr. ministristvo naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da si namerava c. kr. domobranksko ministristvo pri malih obrtnikih zagotoviti različne oblačilne io opravne predmete, kakor vsakovrstne čevlje, bluže, hlače, jermena, taške in d. r. Dobave se morajo udeležiti le mojstri in jim je na prosto voljo dano doqave se vdeležiti ali kot član pristojne na podlagi obrtnega reda obstoječe obrtne zadruge, ali kot član kake obstoječe ali se snujeje pridobinske zadruge ali pa tudi samostojno. Ponudbe je najkasneje do 10. nov. t. l. do 12. ure opoldne pri c. kr. ministristvu za domobrambo vložiti. Razglas, obsegajoč vse tozadevne podrobnosti, leži v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

Loterijska srečka dne 30. septembra t. l.

Trst: 39 45 62 89 75

Kdor ljubi kakao in čokolado, temu bodi priporočen:

Kandol-Kakao

Ivana Hoffa

Ki ima najmanj tolike v sebi, je torej najlaže prebaven, ne povzroča nikoli zaprtosti in je ob najboljšem okusu izredno poceni.

Pristan samo z imenom **Ivana Hoffa** in z levjo varstveno znamko. Zavoji po $\frac{1}{2}$ kg 90 vinarjev, $\frac{1}{4}$ » 50

Dobitva se povsod.

Sadna drevesca

vsake vrste, kakor tudi orehe in divje kostanje (drevesca) ima naprodaj po najnižjih cenah **Jakob Pintar, Sv. Tomaž pri Skofji Loki (Gorenjsko)**. Drevesca presajati je najprimernejše meseca oktobra. Naroči se lahko ustmeno ali pismeno. 166—1

Stanovanje se odda.

Dve sobi kuhinja in hram.

Kje? pove upravnistvo «Gorenjca».

Najboljša Najcenejša

kolesa

in šivalni stroji

se dobe pri 65—22

Čovrencu Rebolju v Kranju.

Ravnoram se dobi eno žeusko in eno moško kolo od tvrdke Styria, še prav malo rabljeno za prav nizko ceno.

167

Zahvala.

Za obile dokaze gorkega sočutja tekom bolezni in ob smrti naše nepozabne soproge, ožroma matere, stare matere, sestre in tašče, gospe

Elize Matajce

za častno spremstvo k zadnjemu počitku in darovane prekrasne vence, osobito še čč. dubovščini, sl. vodstvu in učiteljstvu šmartinske ljudske šole, sl. požarni brambi stražiški in sl. pevskemu zboru «Narodne čitalnice» v Kranju izrekajo tem potom svojo najprisrčnejšo zahvalo

žalujoci ostali.

Stražišče pri Kranju, dne 4. oktobra 1905.

Meblirana soba

za gospoda na glavnem trgu se **takoj odda.**
Kje? pove upravištvo «Gorenjca». 157-3

JOS. WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA,

Stomškove ulice št. 4.

Stevbeno-umetno in konstrukcijsko ključavnicarstvo.

Zično omrežje na stroj, ograje na mirodvoru, obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stolpne križe, štedilnike itd.

Specijaliteta: 103-66

valjični zastori (Rollbalken).

Št. 1300. 162-2

Razglas.

Občinski dohodki mestnih **tehtnic, šotorine in tržnine oddajajo se** potom javne dražbe, katera se bode vršila dne 14. oktobra t. l. ob 10. uri dopoldne v mestni hiši za dobo treh let, t. j. 1. 1906, 1907 in 1908 v zakup.

Vsakdo, ki se hoče dražle udeležiti, vložiti mora pred pričetkom iste desetodstotni vadij, bodisi v gotovini, hranilničnih knjžicah ali vrednostnih papirjih, v roke dražbeni komisiji.

Pogoji so vsakomur na vpogled v občinski pisarni.

Županstvo v Kranju
dne 29. septembra 1905.

Gričar & Mejač

Ljubljana

Prešernove ulice šte. 9.

Velika zaloga izgotovljenih oblek 153-4

za gospode, dečke in otroke.

Konfekcija za dame.

Solidno blago
po čudovito nizkih cenah.

Geniki se razpošiljajo zastonj in poštine prosto.

Prodajam in kupujem

vsakovrstne stare stvari za vedno ali pa le za določen čas. 151-4

Imam naprodaj tudi

dežnike

iz najboljšega blaga in po zelo nizkih cenah.
Paul Bizjak št 102 na glavnem trgu nasproti „Golarja“ v Kranju.

Izšla je

„Dobra kuharica“

spisala Minka Vasičeva

v založništvu Lavosl. Schwentner-ja v Ljubljani.

Dobiva se samo vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Obseza na 576 straneh več nego 1300 receptov za janje najokupripravljenih jedi domače in tuje kuhe, ima 3 fino koloriranih tabel in je trdno in elegantno v platno vezana.

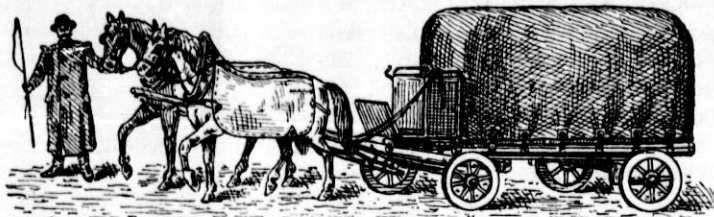
Hvali jo vse: kuharica s svojega strokovnjakega stališča, literarna kritika zaradi lepega, lahko umevnega jezika, fina dama zaradi njene lepe, pri slovenskih kuharskih knjigah nenavadne opreme, in konečno varčna gospodinja zaradi njene cene, ker ni nič dražja, nego znane nemške kuharske knjige. 10-49

Naznanilo in priporočilo.

Usojam si slavnemu p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da prodajam v svoji novourejeni trgovini z **raznovrstnim špecerijskim blagom**: fini ruski čaj, konjak, rum, slivovec, tropinovec, brinjevec v zaprtih steklenicah, fine ogrske salami, sir, slanino, mast i. t. d., vsakovrstne steklenice, krožnike, svetilke, ogledala, steklo za okna, popravljam in izdelujem šipe in okvire po najnižjih cenah.

Zagotavljam točno in ceno po potrebo 165-1

Ivanka Colnar, Kranj št. 177.

Trgovina z železnino in špecerijskim blagom

„MERKUR“ Peter Majdič v Kranju

priporoča veliko izber fino pozlačenih nagrob-
nih križev in svetilk po najnižjih cenah.

Zaloga najtrpežnejših
voznih plah in pokrival
za komate.

Pozor! Čitaj!
Bolnemu zdravje!

Pozor! Čitaj!
Slabemu moč!

pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako ošto): 12 steklenič (1 ducat) 5 K, 24 steklenič (2 ducata) 8 K 60 v, 36 steklenič (3 ducati) 12 K 40 v, 48 steklenič (4 ducati) 16 K, 60 steklenič (5 ducati) 18 K. Manj od 12 steklenic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi v uprav sijajnim in najboljšim uspehom proti susici, zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah. — Cena je sledeča (franko na vsako ošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 vin., 4 originalne steklenice 5 K 80 vin., 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 107, Slavonija.

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najprijubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želočnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodeca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo turzico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

— Naj vsakdo naroči in naslovi: Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 107, Slavonija. — Denar se 121-9

Čitaj! Naroči! Ne bo ti žal!

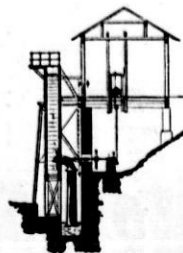
Seydlin

Najbolje za zobe.

Dobiva se v lekarni g. K. Šavnika Kranju.

G. Tönnies

104-70

tovarna za stroje, železo in kovinolivarna v **Ljubljani** priporoča kot posebnost **žage in vse stroje** za obdelovanje lesa. Francis-turbine osobito za žagine naprave zvezane neposredno z vratilom. Sesalno-generatorski plinski motorji, najcenejša gonilna sila 1 do 3 vin. za konjsko silo in uro.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 121-52

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane šivalne stroje in kolesa

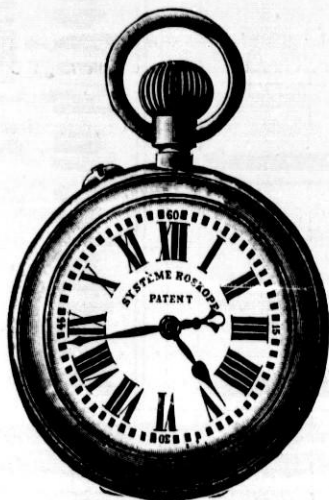

ceniki se doposljejo na zahtevanje zastoj.

H. Suttner

urar v Kranju

priporoča svojo izborno zalogo **ur, zlatine in srebrnine** po najnižjih cenah. Ceniki zastoj in poštne prosto. Razpošilja se na vse kraje sveta.

Nikelnasta anker-remont. roskopf, železnarjem dobro poznana, najtrpežnejša in natančna ura, prav fino kolesje. Pokrov stanovitno bel gl. 3-75, najfinejša znamka, gl. 6-50. 114-65

Tapetnik in preprogar Drag. Puc

Ljubljana, Dunajska cesta 18

Izvršuje vsa tapetniška dela ter ima v zalogi tudi vse predmete te stroke lastnega izdelka. Vodja podružnične zaloge pohištva prve kranjske mizarske zadruge v Št. Vidu nad Ljubljano.

Odlikovan z zlato svetinjo in častnim križcem v Parizu dne 28. februarja 1904. 136-54

Večkrat premirano!

Glinaste peči

štedilnike, banje za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, trpežne in cene priporoča 93-14

prva in največja tovarna peči in glinastih izdelkov

Avgust Dreise

v Ljubljani.

Izvrstna prilika potovanja v

Ameriko je danes čez

Hamburg

z najnovejšima parobrodoma, s katerima je sigurnost vožnje najpopolnejša ter zibanje parobroda skoraj popolnoma preprečeno. Se več povedo številke obsežnosti novih parnikov, katera se imenujeta:

prvi: **Amerika** 690 čevljev dolg, 74 širok, 53 glob., nosi 22.250 ton.

drugi: **Kaiserin Augusta Viktoria** nosi 25.000 ton, ter vsaki se enkrat večji

kakor danes veliki parniki, ki obsegajo samo po 8.—12.000 ton. — **Vožnja preko oceana traja samo 7 dni.** Potniki odhajajo v **ponedeljek, torek in četrtek** vsakega tedna iz Ljubljane. — Na željo pošilja natančni pouk brezplačno zaslopnik Hamburg - Amerika Linie

Fr. Seunig, Ljubljana, Dunajska cesta 31.

Posamezne številke „Gorenjca“

prodajajo po 10 vin. v

Ljubljani g. A. Kališ, trafika, Jurčičev trg 3;

Škofji Loki g. M. Žigon, trafika, glavni trg;

Radovljici g. Oton Homann, glavna trafika;

Jesenicah g. Jakob Mesar, gostilničar in posestnik;

Hrušici g. Štefan Podpac, trgovec;

Bohinjski Bistrici g. M. Grobotek, trgovec;

Kamniku g. Marija Ažman, trafika.

Mnogo sobne oprave

fine in tudi navadne, deloma čisto nove, prodaja radi preselitve 160-2

za polovično ceno

Marija Plutar v Kranju, Kokr. predm. 7

79-21

MEMBRE DE JURY HORS CONCOURS

Zobo- tehnični atelje Oton Seydl

pri g. dr. E. Globočniku v Kranju

Zobovja, tudi ne da bi se odstranile korenine, z ali brez nebnne plošče, iz kavčuka kakor tudi zlata, dalje vravnalnice in obturatorji se izvršujejo po najnovejših metodah.

Plombe v zlatu, porocelanu, amalgamu in cementu kakor tudi vse zobozdravniške operacije izvršuje tu specialist. Odprto vsako nedeljo od 8. do 6. ure.

Josip Pogačnik

krojaški mojster

Radovljica št. 41

Jesenice št. 20

priporoča cenjenemu občinstvu svojo delavnico v izdelovanje vrst oblek za gospode, uradniških uniform, salonskih, turistovskih in kolesarskih oblek

in ogrinjal ter havelokov. Vedno bogata zaloga angleškega, francoskega in brnskega sukna. Naročila se izvršujejo po najnovejšem kroju točno in poceni. Tudi se sprejemajo popravila. Za dobro in natančno mero se jamči. Specialist v izdelovanju frakov in salonskih oblek. Istotam se dobe tudi vsakovrstni dežniki in solnčniki najboljšega izdelka ter se sprejemajo tudi popravila. 80-16

F. P. VIDIC & Komp., Ljubljana

opekarna in tovarna peči

ponudijo vsako poljubno množino

zarebane strešne opeke, „Koroški model“

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani. — Te vrste strešniki so patentirani v vseh kulturnih državah. Lastniki patentev: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola. — Najlčnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. — Dalje priporočamo peči in štedilnike najfinejšega lastnega izdelka, kakor vse druge v stavbeno stroko spadajoče izdelke. — Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno. — Takojšnja in najzanesljivejša postrežba. — Sprejmo se zastopniki.

Ljubljana (Kolizej) R. LANG na Marije Terezije cesti

Zalagatelj društva c. kr. avstrijskih državnih uradnikov.

Bogata zaloga pohištva vsake vrste v vseh cenah. Ogle dala, slike v vseh velikostih.

Popolna oprava za vile. Špecialiteta: Gostilniški stoli.

Modroci iz žičnatega omrežja, afričanske trave ali žime, prve vrste vedno v zalogi.

Za spalno sobo od 180 gld. naprej. Divan z okraski.

Špecialitete v nevestinih bajah. Veliki prostori, prtično in v I. nadstropju.

Oprave za jedilne sobe, salone, pred-sobe, cele garniture.

Za sobo: postelja, nočna omarica, o-mivalna miza, obešalnik, miza, stensko ogledalo.

97—70

Pohištvo iz železa, otroške postelje in vozički po vsaki ceni.

Čudovito poceni za hotele, vile in za letovišča 52 gld.

Vizitnice in kuverte po najnižjih cenah.
Jv. Pr. Lampret, tisčarna v Kranju.

Zahtevajte pri nakupu Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Varstvena znamka.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. — Pere izvrstno.

Kdor hoče dobiti zares **jamčeno pristno**, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „Schicht“ in varstveno znamko „jelen“.

119-66

Dobiva se povsod!

JURIJ SCHICHT

Ustje
(Česko)

največja tovarna svoje vrste na evropskem kontinentu.

Ustje
(Česko)